

Arrest

nr. 178 884 van 1 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die *loco* advocaat B. DE DECKER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 juli 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 juli 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 mei 2016.

1.3. Op 2 augustus 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent geboren op 18 februari 1990 in Gaza. U bent van Palestijnse origine en u bent soennitisch moslim van religie. U heeft tien broers en zussen die allen nog steeds in de Gaza-strook verblijven. Uw vader kwam tijdens de Israëlische inval in Gaza van 2008 om het leven. Tot uw definitieve vertrek uit Gaza woonde u in Gaza steeds in Jabalya. In 2010 probeerde u een eerste keer naar Europa te migreren. In Egypte werd u echter zonder documenten betrapt en men zond u terug naar Gaza.

In Gaza hielp u enige tijd uw vader, die veehouder was. Vervolgens werkte u ook als landbouwer en later werd u tewerkgesteld in de tunnels onder de grens bij Rafah, waar u groef en ook drager was. Nadien werkte u als schrijnwerker en later opnieuw op de boerderij van uw familie.

Jullie gronden lagen op een hoogte in het Noorden van de Gaza-strook. Van daaruit vuurden Hamas-militanten geregeld raketten af richting Israël, waarop de Israëli's vergeldingsbombardementen uitvoerden. Hierdoor liepen jullie schade op. Om te voorkomen dat Hamas vanuit jullie buurt nog raketten lanceerde gingen u en uw broer 's nachts die raketten saboteren. Op een nacht werden jullie echter opgemerkt door Hamas-militanten. Uw broer werd door hen gevat, maar u kon ontkomen en ging onderduiken bij uw oom langs vaders kant. Uw broer werd drie maanden opgesloten en vervolgens vrijgelaten. In de tussentijd werd u beschuldigd van collaboratie met Israël. Dit maakte dat u en uw familie besloten dat u Gaza best kon verlaten.

Op 27 april 2014 verliet u Gaza. Via Egypte, Turkije, Griekenland, Macedonië en Servië reisde u naar Hongarije, waar u op 2 juli 2014 aankwam. U was van plan naar België door te reizen, maar in Hongarije werd u tegengehouden. U probeerde toch de grens over te steken en van de Hongaarse ordediensten weg te vluchten, maar zij konden u vatten. Hierbij werd u hardhandig aangepakt, met een wapenstok geslagen en een dag in een kleine cel met veel anderen opgesloten. U zou worden teruggestuurd naar Servië tenzij u een asielaanvraag indiende en zodoende diende u in Hongarije een asielaanvraag in. In afwachting van een besluit in uw asielprocedure verbleef u in een open asielcentrum in Debrecen. In Debrecen zocht u werk, maar daar vond u niets vanwege de taalbarrière, wantrouwen ten aanzien van vreemdelingen en omdat er gewoon weinig werkgelegenheid was. In het algemeen was discriminatie een probleem en dit maakte dat u zich in Hongarije niet veilig voelde. Een keer fietste u zonder licht, waardoor de politie u tegenhield. Ze behandelden u agressief, u vermoedt omdat u zei dat u van Gaza was. Nadat ze op uw Hongaarse documenten lazen 'Gaza-Israël' en ze vroegen of u uit Israël kwam, waarop u knikte, lieten ze u gaan. Op 5 december 2014 verkreeg u in Hongarije de subsidiaire beschermingsstatus. Binnen een maand na dit besluit in uw asielprocedure kreeg u een Hongaarse identiteitskaart. Hiermee ging u dadelijk een paspoort aanvragen, dat u na zo'n 12 dagen kreeg. De dag nadat u uw paspoort ontving reisde u naar België. Dit was ongeveer in februari 2015. Op 27 juli 2015 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u de volgende documenten voor: de beslissing in uw Hongaarse asielprocedure, identiteitskaarten van uw moeder en van uw broers en zussen, uw eigen identiteitskaart, uw geboorteakte, attesten over de schade die jullie in Gaza opliepen ten gevolge van Israëlische acties, documenten aangaande de dood van uw vader, een DHL-document, een convocatie door Hamas, een brief van de mukhtar in Gaza en documenten van een Israëlische mensenrechtenorganisatie.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

In overeenstemming met artikel 48/5, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Volgens het tweede lid van datzelfde artikel kan een land worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of wanneer de asielzoeker anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot

van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.

Op grond van uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u op 5 december 2014 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije (zie CGVS, p. 5; zie document Office of Immigration and Nationality).

Er wordt dan ook vermoed dat u geen belang kan doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om de Gaza-strook te verlaten opnieuw te laten onderzoeken door het CGVS, tenzij zou blijken dat de bescherming die door Hongarije wordt verleend heeft opgehouden te bestaan; dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of dat u ten aanzien van Hongarije een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen.

In casu kon u het CGVS niet overtuigen dat u Hongarije verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Tijdens uw gehoor door het CGVS noemde u weliswaar enkele problematische gebeurtenissen die u in Hongarije overkwamen. Zo werd u aan de grens door de politie hardhandig opgepakt en een dag opgesloten in slechte omstandigheden (zie gehoorverslag CGVS dd. 12 mei 2016, p. 12). Dit was echter een eenmalige gebeurtenis in uitzonderlijke omstandigheden en men moet hierbij in gedachten houden dat deze hardhandige aanpak het resultaat kan zijn geweest van het feit dat u de Hongaarse politie tegenwerkte, gezien u probeerde te ontkomen, (zie CGVS, p. 12). Een tweede aanvaring met de politie had u toen ze u tegenhielden omdat uw fietslamp niet werkte (zie CGVS, p. 12). De agenten gedroegen zich agressief tegenover u en deze houding werd volgens u ingegeven door racisme. Uiteindelijk kon u gewoon vertrekken, weliswaar omdat ze u blijkbaar als Israëli beschouwden en u daardoor gunstiger gezind werden. Het gaat om twee alleenstaande gebeurtenissen die geen verdere gevolgen hadden. U voegde toe dat u zich in Hongarije niet veilig voelde (zie CGVS, p. 12). Na enig doorvragen hierover kon u echter niet verder komen dan dat u zich gediscrimineerd en niet gerespecteerd voelde, specifiek op de arbeidsmarkt (zie CGVS, p. 12-13). Uit de feiten die u schetste kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

In het kader van uw huidige asielaanvraag stelt u dat u in Hongarije 'geen toekomst' had (zie CGVS, p. 6) en doorheen uw gehoor illustreerde u dit met verklaringen over de moeilijkheden om werk (zie CGVS, p. 6, 8, 12), zorg (zie CGVS, p. 7-8) en onderdak (zie CGVS, p. 8) te vinden in Hongarije. Tijdens uw gehoor stelde u echter duidelijk dat u nooit de intentie had in Hongarije te blijven en dat u steeds van plan was er weg te trekken zodra men u een paspoort gaf (zie CGVS, p. 4, 5, 8, 9). Dit blijkt ook uit het feit dat u zeer weinig moeite deed om in Hongarije een bestaan op te bouwen. Uw beweringen dat dat moeilijk zou zijn dragen daardoor uiteraard weinig gewicht. U stelt dat vluchtelingen aan hun lot worden overgelaten wat onderdak betreft (zie CGVS, p. 8), maar daar tegenover staat het feit dat u tot op de dag van uw vertrek in uw opvangcentrum verbleef (zie CGVS, p. 6, 8) zodat u in Hongarije nooit onderdak hebt moeten zoeken. Verder haalde u aan dat het zeer moeilijk is om werk te vinden (zie CGVS, p. 6, 9, 12), maar u beperkte zich klaarblijkelijk tot de omgeving van het stadje waar uw opvangcentrum lag (zie CGVS, p. 8-9). Uiteraard zijn de kansen daar dunner gezaaid dan in grotere steden. Gevraagd of er organisaties bestaan die uw zoektocht naar werk zouden kunnen ondersteunen, geeft u aan dat niet te weten (zie CGVS, p. 8-9), waaruit nogmaals blijkt dat u slechts weinig moeite deed. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u een ziekteverzekering aanvraag die u werd geweigerd (zie CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen kwam vervolgens echter naar voor dat u de voorwaarden voor die verzekering niet kende en er in het algemeen weinig informatie over had (zie CGVS, p. 7-8), waarmee u opnieuw blijkt gaf hier weinig moeite voor te hebben gedaan.

Samengevat moet worden geconcludeerd dat u dusdanig weinig tijd en moeite stak in het opbouwen van een bestaan in Hongarije, dat u onvoldoende basis hebt om te kunnen stellen dat u daar geen toekomst heeft.

Uw situatie als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet verschilt grondig met de situatie van een asielzoeker. Als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, geniet u binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Daarnaast zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw subsidiaire beschermingsstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen die de subsidiaire bescherming genieten rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft de subsidiaire beschermingsstatus verkregen in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw status en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het nonrefoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Hongaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaringen.

De documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen immers uw herkomst en identiteit, en uw statuut in Hongarije, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Verder ondersteunen ze uw problemen en wederveringen in Gaza, die in deze beslissing niet worden besproken aangezien uw situatie in Hongarije centraal staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, minstens van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, voert verzoeker aan dat hij tijdens het gehoor geloofwaardige verklaringen aflegde betreffende de problematiek van zijn eerste asielaanvraag in Hongarije. Hij wijst erop dat zijn verklaringen overeenkomen met de berichtgeving over de gebeurtenissen in Hongarije, zoals blijkt uit de stukken 4 en 5 toegevoegd aan het verzoekschrift. Verzoeker herhaalt dat hij hardhandig werd gedwongen om asiel aan te vragen in Hongarije hoewel hij dit niet wenste. Ondanks het feit dat hij een subsidiair beschermingsstatuut verkreeg, meent verzoeker dat hij een ernstig risico loopt om te worden vervolgd in Hongarije. Hij verwijst te dezen naar het rapport van 19 maart 2015 van de Europese commissie tegen racisme en intolerantie dat als bijlage aan het verzoekschrift werd gevoegd. Verzoeker beklemtoont dat Hongarije helemaal niet voldoende voorbereid is, noch bereid is om asielzoekers op te vangen en dat asielzoekers in Hongarije worden mishandeld, gediscrimineerd en geen kansen maken op de arbeidsmarkt, zoals moet blijken uit de door hem bijgebrachte informatie. Het spreekt voor zich dat hij in de huidige omstandigheden bij een gedwongen terugkeer naar Hongarije het risico loopt om te worden vervolgd en dat minstens de kans bestaat dat hij in Hongarije een reëel risico loopt op ernstige schade, aldus verzoeker, die nog beklemtoont dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing op geen enkele wijze motiveert waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd zodat het voor hem onmogelijk is om hiertegen verweer te voeren.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het rapport “*Hungary: Migrants Abused at the Border*” van Human Rights Watch van 13 juli 2016, het artikel “*EU report finds rampant racism, xenophobia in Hungary*” van 9 juni 2015, het document “*Hungary: Acces denied. Brief information update by the Hungarian Helsinki Committee*” van 14 juli 2016 en het ECRI Report on Hungary van 9 juni 2015.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hem op 5 december 2014 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan hij gebruik kan maken, hij niet kan overtuigen dat hij Hongarije heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, zoals wordt toegelicht, er vanuit kan worden gegaan dat zijn fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat zijn levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en er geen concrete elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat hij verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met zijn geldige Hongaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit zijn verklaringen.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 2 augustus 2016 (CG nr. 1518065), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Vooreerst merkt de Raad op dat door artikel 4, 5° van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (BS 22 augustus 2013), het artikel 48/5 van de vreemdelingenwet werd aangevuld met § 4, luidend als volgt: *“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.*

Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.”

Voormeld artikel is van kracht sinds 1 september 2013.

De parlementaire voorbereidingen inzake dit artikel stellen omtrent het begrip ‘reële bescherming’: *“Onder reële bescherming die een asielzoeker in een eerste land van asiel geniet, kan worden begrepen dat hij er een daadwerkelijke verblijfsstatus heeft, dat hij beschikt over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar het eerste asieland en dat hij er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/3 en 48/4 van de onderhavige wet.”* (Parl. St. Kamer 2012 - 2013, Doc 53, nr. 2555/01, p. 12).

2.5. Uit verzoekers verklaringen en de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat hem op 5 december 2014 de subsidiaire bescherming werd toegekend in Hongarije. Blijkens verzoekers verklaringen is zijn Hongaarse verblijfstitel vijf jaar geldig (administratief dossier, stuk 5, p. 5 en p. 9).

In het licht van het gegeven dat Hongarije, zoals alle andere Europese lidstaten, gebonden is door het Gemeenschapsrecht en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, kan er vanuit worden gegaan dat de fundamentele rechten van verzoeker verzekerd zijn in Hongarije, dat de bescherming die de Hongaarse

Staat hem biedt in wezen doeltreffend is, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat zijn levensstandaard er niet als onmenselijk of mensonterend kan beschouwd worden zoals bedoeld in artikel 3 EVRM.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen of die kunnen aantonen dat hij Hongarije verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade en het verwijzen naar de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, waaruit onder meer blijkt dat er in Hongarije sprake is van toenemend racistisch geweld tegen asielzoekers en vluchtelingen en dat toegang tot huisvesting er voor vluchtelingen problematisch is, hetgeen evenwel niet volstaat om aan te tonen dat de bescherming die door Hongarije wordt verleend ontoereikend zou zijn en waarmee verzoeker er evenmin niet in slaagt afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing terecht wordt uiteengezet als volgt: *"In casu kon u het CGVS niet overtuigen dat u Hongarije verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Tijdens uw gehoor door het CGVS noemde u weliswaar enkele problematische gebeurtenissen die u in Hongarije overkwamen. Zo werd u aan de grens door de politie hardhandig opgepakt en een dag opgesloten in slechte omstandigheden (zie gehoorverslag CGVS dd. 12 mei 2016, p. 12). Dit was echter een eenmalige gebeurtenis in uitzonderlijke omstandigheden en men moet hierbij in gedachten houden dat deze hardhandige aanpak het resultaat kan zijn geweest van het feit dat u de Hongaarse politie tegenwerkte, gezien u probeerde te ontkomen, (zie CGVS, p. 12). Een tweede aanvaring met de politie had u toen ze u tegenhielden omdat uw fietslamp niet werkte (zie CGVS, p. 12). De agenten gedroegen zich agressief tegenover u en deze houding werd volgens u ingegeven door racisme. Uiteindelijk kon u gewoon vertrekken, weliswaar omdat ze u blijkbaar als Israëli beschouwden en u daardoor gunstiger gezind werden. Het gaat om twee alleenstaande gebeurtenissen die geen verdere gevolgen hadden. U voegde toe dat u zich in Hongarije niet veilig voelde (zie CGVS, p. 12). Na enig doorvragen hierover kon u echter niet verder komen dan dat u zich gediscrimineerd en niet gerespecteerd voelde, specifiek op de arbeidsmarkt (zie CGVS, p. 12-13). Uit de feiten die u schetste kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.*

In het kader van uw huidige asielaanvraag stelt u dat u in Hongarije 'geen toekomst' had (zie CGVS, p. 6) en doorheen uw gehoor illustreerde u dit met verklaringen over de moeilijkheden om werk (zie CGVS, p. 6, 8, 12), zorg (zie CGVS, p. 7-8) en onderdak (zie CGVS, p. 8) te vinden in Hongarije. Tijdens uw gehoor stelde u echter duidelijk dat u nooit de intentie had in Hongarije te blijven en dat u steeds van plan was er weg te trekken zodra men u een paspoort gaf (zie CGVS, p. 4, 5, 8, 9). Dit blijkt ook uit het feit dat u zeer weinig moeite deed om in Hongarije een bestaan op te bouwen. Uw beweringen dat dat moeilijk zou zijn dragen daardoor uiteraard weinig gewicht. U stelt dat vluchtelingen aan hun lot worden overgelaten wat onderdak betreft (zie CGVS, p. 8), maar daar tegenover staat het feit dat u tot op de dag van uw vertrek in uw opvangcentrum verbleef (zie CGVS, p. 6, 8) zodat u in Hongarije nooit onderdak hebt moeten zoeken. Verder haalde u aan dat het zeer moeilijk is om werk te vinden (zie CGVS, p. 6, 9, 12), maar u beperkte zich klaarblijkelijk tot de omgeving van het stadje waar uw opvangcentrum lag (zie CGVS, p. 8-9). Uiteraard zijn de kansen daar dunner gezaaid dan in grotere steden. Gevraagd of er organisaties bestaan die uw zoektocht naar werk zouden kunnen ondersteunen, geeft u aan dat niet te weten (zie CGVS, p. 8-9), waaruit nogmaals blijkt dat u slechts weinig moeite deed. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u een ziekteverzekering aanvroeg die u werd geweigerd (zie CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen kwam vervolgens echter naar voor dat u de voorwaarden voor die verzekering niet kende en er in het algemeen weinig informatie over had (zie CGVS, p. 7-8), waarmee u opnieuw blijk gaf hier weinig moeite voor te hebben gedaan.

Samengevat moet worden geconcludeerd dat u dusdanig weinig tijd en moeite stak in het opbouwen van een bestaan in Hongarije, dat u onvoldoende basis hebt om te kunnen stellen dat u daar geen toekomst heeft."

Aangezien Hongarije in hoofde van verzoekende partij kan aanzien worden als een eerste land van asiel in de zin van artikel 48/5, § 4, eerste lid van de vreemdelingenwet, verzoeker geen elementen naar voren brengt waaruit kan blijken dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Hongarije, dat deze bescherming ontoereikend zou zijn of dat hij verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, en hij evenmin aantoonde dat hij ten aanzien van Hongarije een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren of hij er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat er in hoofde van verzoeker geen behoefte is aan internationale

bescherming en dat hem aldus noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven en verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of informatie bij die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die door de Raad wordt bevestigd en overgenomen.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS